

13 października. Dzień Dawcy Szpiku

Święto obchodzone w Polsce od 2002 roku. Zostało ustanowione po to, by podziękować wszystkim ludziom dobrej woli - dawcom szpiku i komórek krwiotwórczych za najcenniejszy dar jaki otrzymali ludzie chorzy na nowotwory krwi - możliwość powrotu do zdrowia i życia. W tym dniu propaguje się również ideę bycia dawcą, możliwość przystąpienia do Klubu Dawców.

W Polsce zarejestrowanych jest 1,2 mln potencjalnych dawców ale to wciąż za mało. Wynika to z braku wiedzy, lęku, obaw o swoje zdrowie i życie dlatego dzień ten jest po to, aby przełamywać stereotypy posłuchać co mają do powiedzenia osoby, które już oddały szpik. Jak zostać dawcą? Zgłosić się do najbliższego Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa, zabrać dowód osobisty, wypełnić kwestionariusz, deklarację oraz przygotować się na pobranie krwi. Można zarejestrować się przez internet. Na stronie DKMS można wypełnić formularz rejestracyjny. W ciągu 2 dni na podany przez nas adres otrzymamy pakiet rejestracyjny zawierający pałeczki do pobrania wymazu z jamy ustnej oraz formularz do wypełnienia. Rejestracja jest bezpłatna.

Szpik kostny (łac. medulla ossium) – miękka, silnie ukrwiona, mająca gąbczastą konsystencję tkanka znajdująca się wewnątrz jam szpikowych kości długich oraz w małych jamkach w obrębie istoty gąbczastej kości. Masa całego szpiku u osoby dorosłej wynosi około 2,5 kg.

Przeszczepienie szpiku kostnego – zabieg polegający na podaniu pacjentowi preparatu zawierającego komórki macierzyste krwiotworzenia, które są w stanie odtworzyć układ krwiotwórczy pacjenta, który uległ poważnemu uszkodzeniu w czasie wcześniejszej chemioterapii lub radioterapii (przeszczepienie autogeniczne) albo zastąpić patologiczną hematopoezę chorego (np. w przebiegu białaczki) szpikiem osoby zdrowej (przeszczepienie allogeniczne). Pod potocznym pojęciem „przeszczep szpiku” mieści się także przetoczenie macierzystych komórek hematopoetycznych wyizolowanych z krwi obwodowej, w czasie zabiegu zwanego leukaferazą, po ich wcześniejszym pobudzeniu (tak zwanej mobilizacji) z użyciem cytokin lub cytostatyków. Przeszczepienie szpiku niekoniecznie musi być poprzedzone mieloablacją, czyli całkowitym zniszczeniem hematopoezy biorcy za pomocą chemioterapii lub radioterapii. Istnieje procedura zwana niemieloablacyjnym przeszczepieniem szpiku (ang. non-myeloablative stem cell transplantation, NST) lub przeszczepieniem szpiku z minimalnym kondycjonowaniem (miniallotransplantacja), w czasie której stosuje się jedynie odpowiednio silne leczenie immunosupresyjne (zapobiegające odrzuceniu przeszczepu), a za zniszczenie układu krwiotwórczego biorcy odpowiadają przeszczepione limfocyty dawcy.